

ת"פ 54515/11/14 - מדינת ישראל נגד אבן עזרא משה פיטרס, אבישר גיימס ברבר לא בעניינו, גבריאלה גיימס ברבר נדונה, הנאשמים

בית משפט השלום קריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

02 אוקטובר 2017

ת"פ 54515-11-14 ת"פ 32955-10-15

בפני: כב' השופטת נועה חקלאי

בעניין:
נ ג ד

מדינת ישראל - המאשימה

1. אבן עזרא משה פיטרס
2. אבישר גיימס ברבר לא בעניינו
3. גבריאלה גיימס ברבר נדונה - הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נופר לוי ומתמחה נטע יוספי

הנאשם 1 ובא כוחו עו"ד דוד כץ בשם עו"ד בוסקילה

הכרעת דין בתיק 32955-10-15

על יסוד הודאת הנאשם, אני מרשיעה אותו בביצוע עבירות של איומים והפרעה לשוטר בניגוד לסעיף 192 ו- 275 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

ניתנה והודעה היום י"ב תשרי תשע"ח, 02/10/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הנאשם:

קיבלתי מכות מאיזה 4 אנשים, שברו לי בקבוק וודקה על הראש, שברו לי את ערובת העין, דיממתי בתוך העין, כשהתעוררתי מכל הבלגן, הייתי מעולף, הגיעו השוטרים, מהזעזוע אמרתי את כל הדברים, לא זוכר מה אמרתי, הייתי משוכנע שאני מתנהל מול האנשים שהכו אותי, עדיין יש לי צלקת מהאירוע.

גזר דין לנאשם 1

כתב האישום

1. נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום כדלקמן:

2. בתיק 54515-11-16 בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים, עבירות בניגוד לסעיפים 29+380, 275 ו-192 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 22.11.14 בשעה 23:30 פנתה נאשמת 3, בת זוגו של נאשם 1 לנהג מונית (להלן המתלונן) ולאחר דין ודברים גידפה נאשמת 3 את המתלונן, הוא גידפה בחזרה והיא תקפה אותו בראשו ובפניו באמצעות מטריה. לאחר שהמתלונן נפל ובעודו שרוע על הקרקע תקף נאשם 1 את המתלונן בכך שבעט בו מספר פעמים בעוד נאשם 2 אוחז מוט ברזל בידו ומרחיק את העוברים והשבים מלהתקרב למקום. למתלונן נגרמו חבלות של ממש בדמות פצעים ושפשופים בפניו, בקרקפת ובידיו. לאחר שסמי ניגש לסייע למתלונן איים נאשם 1 על סמי בכך שהניף לעברו יד. בהמשך ומשהגיעו שוטרים למקום איים נאשם 1 השוטרים בכך שאמר להם בני זונות שרמוטות ושהוא יזיין אותם והפריע להם במילוי תפקידם בכך שסירב להיכנס לניידת.

3. בתיק 32955-10-15 בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיפים 192 ו-275 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.10.14 הגיעו השוטרים למקום עקב התקהלות וחשד להפרת סדר, הבחינו כי הנאשם חבול, ניסו לברר עימו את פרטי האירוע והנאשם איים על השוטר בכך שנצמד אליו ואמר שהוא מחכה לו, שהוא יזיין אותו וכמפורט בכתב האישום. כשהשוטר הודיע לו על מעצרו, התנגד הנאשם והשתולל תוך שהוא תופס בידו של השוטר.

הליכי המעצר

4. הנאשם נעצר ביום 23.11.14. ביום 24.12.14 שוחרר בתנאי מעצר בית מלא בהם שהה משך חצי שנה עד ליום 17.6.15, במועד זה הוקלו תנאי שחרורו של הנאשם באופן שהותר לו לצאת בשעות היום מהבית ללא פיקוח. ביום 23.7.15 בוטלו תנאי מעצר הבית.

הסדר הטיעון

5. ביום 23.7.15 הציגו הצדדים הסדר טיעון ביחס לתיק 54515-11-14 לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויורשע, יופנה לשירות המבחן. ככל שהתסקיר יהיה חיובי, ככל שהנאשם יקח אחריות, יביע חרטה, ישתף פעולה עם שירות המבחן ישתלב בהליך טיפולי אם יומלץ, לא יפתחו תיקים נוספים, תגביל עצמה המאשימה ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה פיצוי וקנס וההגנה תטען פתוח. אם הנאשם לא יעמוד בפרמטרים שנקבעו התביעה תעתור אף היא באופן פתוח.
6. היום בתחילת הדיון הציגו הצדדים הסדר נוסף הכולל את תיק 32955-10-15 לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ותיק זה יצורף במסגרת גזר הדין ללא תוספת ענישה.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה

7. בתסקיר מיום 21.2.16 סקר שירות את הרקע האישי, המשפחתי והעברייני של הנאשם. את הקשר המורכב עם הוריו המאמצים, את תחושות אי השייכות והעדר רשת תמיכה משפחתית, את ההתמכרות לסמים ולאילוהול מגיל צעיר, את התקופות בהן שהה במסגרת טיפולית, את הקשר המורכב עם בת זוגו, ואם ילדיו - נאשמת 3. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו פנוי לבחון את אחריותו בנוגע להתנהלותו במהלך השנים ונוטה להטיל האחריות למצבו על סביבתו. שירות המבחן העריך כי להליך הפלילי יכולת הרתעה נמוכה עבורו, וכי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות מעורבות בפלילים. שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון על מנת לחדש הקשר עם הנאשם ולבחון את המוטיבציה והכוחות לשינוי.
8. בתסקיר מיום 4.7.16 ציין שירות המבחן כי הנאשם הופנה לקבוצת הכנה לטיפול בשירות המבחן, אך לא הגיע לקבוצה. שירות המבחן הפנה הנאשם לבניית תוכנית של"צ, המסגרת אליה הופנה מצאה כי הנאשם אינו מתאים למסגרת, הנאשם הונחה לשוב לשירות המבחן אך לא עשה כן. כך גם לא התייצב לשיחה נוספת שנקבעה לו בשירות המבחן. לפיכך, בשל פניות נמוכה ובהעדר שיתוף פעולה נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.
9. הממונה על עבודות השירות, בחוות דעתו מיום 23.8.17 מצא את הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

10. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את הרשעתיו הקודמות של הנאשם. לדבריה הנאשם לא עומד בתנאי ההסדר שהוצג, הנאשם נוטה להטיל האחריות על הסובבים אותו, סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן היה חלקי ומועט ולפיכך שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו. על כן עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצוי למתלונן, קנס וחתימה על התחייבות.
11. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להיותו מפרנס יחיד למשפחתו, לדבריו הנאשם לא יכול היה להמשיך הקשר עם שירות המבחן עקב לחץ כלכלי בבית. ב"כ הנאשם הפנה לחלקה של נאשמת 3 בפרשה, לדבריו היא היתה "הרוח החיה" בכתב האישום וכי למרות שהיה תלוי ועומד נגדה מאסר מותנה סיימה את ההליכים בהארכת מאסר מותנה. ב"כ הנאשם הפנה לתקופה הממושכת בה שהה הנאשם במעצר ולאחריו במעצר בית מלא. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופה שריצה. בשל המצב הכלכלי הקשה ביקש ב"כ הנאשם שלא להטיל רכיב ענישה כלכלי.
12. הנאשם ביקש לומר דברים. סיפר כי אומץ בארה"ב, עלה עם משפחתו המאמצת לישראל, סיפר על

הקצרים בתקשורת עם הוריו, לדבריו בת זוגו שייכת לקהילת העברים מדימונה, נעדרת מעמד חוקי בישראל, הם אינם יכולים להינשא, היא אינה יכולה לעבוד, אינה זכאית לביטוח לאומי, הילדים אינם זכאים לביטוח בריאות. לדבריו אינו יכול לבצע עבודות שירות כי צריך לפרנס את משפחתו. אין לו תמיכה. יש לו חובות של כ- 100,000 ולבת זוגו חובות של כ- 160,000 ₪. הנאשם ביקש התחשבות, מבין שמגיע לו עונש אך ביקש שלא לפגוע בפרנסתו, ומאסר בעבודות שירות תפגע בפרנסתו.

דין

מתחם העונש ההולם

13. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שעבר הנאשם הם זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי, על שלמות גופו ועל שלוות נפשו, והגנה על יכולת גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם ושמירה על הסדר הציבורי.

14. בית המשפט העליון הביע דעתו לא אחת בדבר הצורך להילחם בתופעת האלימות על ידי הטלת עונשים מרתיעים וממשיים, כך למשל בע"פ 4173/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** :

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

כך למשל בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל**:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות."

15. בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסוכנות הטבועה בה, בהתייחס לאפשרות הוצאת דברי האיום מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי בריונות לשמה.

עמד על כך כב' הש' גולדברג בע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מ"י** (פורסם בנבו, 16.9.89):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלוות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

יפים לעניין זה גם הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' הש' ביניש ברע"פ 2038/04 לם נ' מ"י, פ"ד ס(4) 96, 105 (2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסויימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

16. ביחס לעבירות המבוצעות כלפי שוטרים ראו למשל ע"פ 5214/13 **סירחאן נ' מדינת ישראל**:

"אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחון של הציבור ועל אכיפת החוק. מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק...אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד... מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה".

ראו גם רעפ 1922/11 - **יניב רחמימוב נ' מדינת ישראל**:

"חשוב להדגיש כי המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר המעידות על זלזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריח. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו"(ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל) ... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל). על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים (רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל(14.6.2007)).

17. **ביחס לתיק 54515-11-14 מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הגבוה בכל הנוגע לעבירת התקיפה, כאמור נאשם 1 בעט מספר פעמים במתלונן לאחר שנפל ונותר שרוע על הקרקע, תוך שנאשם 2 מרחיק את הסובבים, מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירת האיומים היא ברף הנמוך-הבינוני, הנאשם איים על סמי בהנפת יד ואיים על השוטר בכך שאמר לו שיזיין אותו. מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירה של הפרעה לשוטר היא ברף הנמוך והתבטאה בסירובו להיכנס לניידת.

18. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים בתיק 32955-10-15** היא ברף הנמוך - בינוני. האיומים מתבטאים בכך שהנאשם אמר לשוטר שיזיין אותו תוך שהוא נצמד אליו והפרעה התבטאה בהשתוללות תוך תפיסת ידו של השוטר.

19. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בתיק 54515-11-14**, נתתי דעתי לכך שהאירוע החל בעקבות ויכוח של נאשמת 3 עם המתלונן, ולאחר שנאשמת 3 תקפה את המתלונן והפילה אותו על הרצפה. נאשם 1 הוא לא זה שהחל את התקיפה, אלא הצטרף אליה. לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, ולא היה שימוש בנשק חם או קר על ידי נאשם 1 (כן היה שימוש במטריה על ידי נאשמת 3 ושימוש במוט ברזל על ידי נאשם 2 כדי לסלק את העוברים ושבים), נתתי דעתי שמידת האלימות בה נקט נאשם 1 היא ברף הגבוה עת בעט מספר פעמים במתלונן אשר היה שכוב על הקרקע. לא היה תחכום רב בביצוע העבירה.

20. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בתיק 32955-10-15** נתתי דעתי לכך שהשוטרים

הגיעו למקום עקב התקהלות וחדש להפרת סדר, כי הנאשם נמצא במקום חבול וכי העבירות בוצעו על ידי, לדבריו לאחר שהתעורר מעילפון עת היה מטושטש והוא סבר שהוא מתנהל כנגד אלה שתקפו אותו.

21. **למדיניות הענישה הנוהגת** בעבירה של תקיפה על ידי שניים או יותר הגורמת חבלה של ממש ראו למשל:

- רעפ 4849/14 **בזאויזאונ' מדינת ישראל** (נדון ל- 8 חודשי מאסר ועונשים נוספים. ערעוריו בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו).
- רע"פ 8566/13 **אלכסייטקצנקונ' מדינת ישראל**. (הנאשם נדון למאסר למשך 10 חודשים, וענישה נלווית. הערעור נדחה בבית המשפט המחוזי. בית המשפט העליון קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם 6-16 חודשי מאסר והפחית את העונש ל- 7 חודשי מאסר).
- רע"פ 2114/13 **עדנאן עבד אל האדי נ' מדינת ישראל**. (בית משפט קמא גזר 6 חודשי מאסר בפועל (למרות תסקיר שהמליץ על מאסר בעבודות שירות), ערעורים לבית משפט מחוזי ועליון נדחו).
- רע"פ 4883/12 **הררי נ' מדינת ישראל**. (בית משפט קמא גזר 6 חודשי מאסר עבודות שירות נוכח גילו הצעיר. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והשית עליו 12 חודשי מאסר, בקשת רשות ערעור נדחתה); רע"פ 3279/12 **גולן נ' מדינת ישראל**. (נידון ל- 8 חודשי מאסר כולל הפעלת מאסר מותנה של 8 חודשים בחופף ועונשים נלווים. ערעורים למחוזי ועליון נדחו).
- רע"פ 3622/11 **ישראל נ' מדינת ישראל**. (נידונו ל- 3 חודשי עבודות שירות. ערעוריהם בבית משפט מחוזי ועליון נדחו תוך שערכאות הערעור ציינו כי עונשם נוטה לקולה);

ראו גם עפ"ג (י-ם) 20613-05-14 **ביטון נ' מדינת ישראל**; עפ"ג 24833-03-14 **פינקלנ' מדינת ישראל**; ת"פ (באר-שבע) 17912-11-15 **מדינת ישראל נ' אל אטרש**; ת"פ (ב"ש) 32687-01-15 **מדינת ישראל נ' פ.ע**; ת"פ (ראשל"צ) 47732-07-14 **מדינת ישראל נ' אנניה**; ת"פ (פ"ת) 32657-01-14 **מדינת ישראל נ' אבו גאבר**; ת"פ (פ"ת) 29811-04-13 **מדינת ישראל נ' פרץ ואח'**.

22. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות איומים מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד שנת מאסר ראו למשל רע"פ 3364/14 **מנצור ואח' נ' מדינת ישראל** (6 ח' מאסר בפועל); ברע"פ 4719/13 **צוקרמן נ' מ"י** 4 חודשי מאסר, כאשר 3 חודשים מתוכם ירצו בחופף למאסר על תנאי בן 7 חודשים שהופעל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי; רע"פ 8062/13 **מרזק נ' מדינת ישראל** (3 ח' ע"ש); רע"פ 9057/12 **בלאל מצרי נ' מדינת ישראל** (4 ח' מאסר בפועל); ע"פ (מרכז) 30868-08-13 **רפאל חג'אג נ' מדינת ישראל** (4 ח' ע"ש); ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 **זגורי נ' מדינת ישראל** (6 ח' מאסר מתוכם 2 ח' במצטבר למאסר שמרצה); עפ"ג (ב"ש) 16642-09-14 **יצחק נ' מדינת ישראל** (6 ח' מאסר במצטבר למאסר אחר) בעפ"ג 45101-06-14 **פלוני נ' מ"י** (מע"ת ומבחן); ת"פ (פ"ת) 25356-07-12 **מדינת ישראל נ' משה תם** (3 ח' מאסר בפועל); תפ (רמלה) 49360-01-16 - **מדינת ישראל נ' ויקטור יקיר ברדה** (15 ימי מאסר); ת"פ (ב"ש) 20667-02-15 **מדינת ישראל נ' אלטורה** (30 ימי מאסר

בע"ש;ת"פ (רמ') 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (2 עבירות איומים- מע"ת); ת"פ 10504-03-13 מ"י נ' א' צ' 3 חודשי מאסר בפועל, שירוצו במצטבר ל-6 חודשי מאסר על תנאי שהופעל, לצד מאסר על תנאי; ת"פ 25356-07-12 מ"י נ' תם 3 חודשי מאסר בפועל, שירוצו במצטבר ל-6 חודשי מאסר על תנאי שהופעל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

23. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הפרעה לשוטר** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. ראו למשל :

· רע"פ 2039/15 **גריב נ' משטרת ישראל** (2.4.15), יוחסו למבקש 8 אישומים בעבירות הבאות: 2 עבירות הפרעה לשוטר, 2 עבירות איומים, העלבת עובד ציבור, תקיפה שוטר, התנהגות פרועה במקום ציבורי ו-5 עבירות של הפרת הוראה חוקית. על המבקש נגזרו 3 חוד' מאסר בפועל, מאסרים מותנים והתחייבות. המבקש זוכה במחוזי מעבירה אחת של הפרעה לשוטר באישום הראשון. כל יתר גזר הדין נותר על כנו. ערעור בעליון נדחה.

· ע"פ (מרכז) 24457-03-15 **בוטרמן נ' מדינת ישראל** (30.8.15), המערערים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של הפרעה לשוטר ומערער 1 הורשע גם באיומים והעלבת עובד ציבור. על מערערים הוטלו של"צ ומאסר על תנאי. הערעורים על הכרעת הדין נדחו. בית המשפט המחוזי קיבלת את ערעורו של נאשם 2 על העונש וביטל את הרשעתו.

· ע"פ (חיפה) 28726-12-14 **לוקובסקי נ' מדינת ישראל** (19.2.15), איומים והפרעה לשוטר. נגזרו על המערער 60 ימי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. ערעור במחוזי נדחה.

· ת"פ (רח') 8504-03-12 **מדינת ישראל נ' אוחנה** (14.5.14), הפרעה לשוטר ואיומים. הוטל על הנאשם מאסר על תנאי, של"צ וקנס.

· ת"פ (עכו) 1202-03-12 **מדינת ישראל נ' שאהין** (28.5.13), לנאשם 1 יוחסו עבירות של איומים והכשלת שוטר. המתחם שנקבע נע בין מאסר על תנאי ל- 6 חוד' מאסר בפועל, קנס והתחייבות. הוטלו על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות.

24. מתחם העונש ההולם לאירוע בכללותו כולל חיבור מתחמי הענישה של העבירות השונות המרכיבות את האירוע, אם כי אין מדובר בחיבור אריתמטי.

25. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** בתיק 54515-11-14 לעבירות שביצע נאשם 1 באירוע, בנסיבות שבפני, נע ממאסר של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

26. מתחם העונש ההולם בתיק 32955-10-15 נע ממאסר מותר ועד ל- 9 חודשי מאסר.

27. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

עונשו של הנאשם:

28. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לחובתו את הרשעותיו הקודמות, הנאשם יליד 1979 ולחובתו 5 הרשעות קודמות בעבירות רבות של אלימות, כלפי בת זוג, כלפי שוטרים, איומים הפרת הוראה חוקית עבירות סמים ועוד. הנאשם נדון בעברו 4 פעמים לעונשי מאסר: 6, 14, 16 ו- 48 חודשי מאסר.
- לקחתי בחשבון כי הנאשם היה עצור בתיק 54515-11-14 זה 32 יום מיום 23.11.14 ועד ליום 24.12.14 ולאחר מכן שהה בתנאי מעצר בית מלא כ- 6 חדשים, תנאים אותם לא הפר.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ההגנה.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את היות הנאשם מפרנס יחיד לאישה ושלושה ילדים, את המצב הכלכלי הקשה.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי קיימת מסוכנות גבוהה להישנות עבירות וכי למרות נזקקות טיפולית הנאשם לא שיתף פעולה ועל כן אין המלצה טיפולית בעניינו.
- לקחתי בחשבון כי חלפו כמעט 3 שנים מועד האירוע.
- לקחתי בחשבון כי בגין אותה פרשה נאשמת 3 אשר לא היתה עצורה נדונה להארכת מאסר מותנה. עם זאת מידת האלימות אשר בה נקטה נאשמת 3 קטנה יותר מזו של נאשם 1, נאשמת 3 נרתמה להליך טיפולי, שיתפה פעולה ושירות המבחן אף העריך שפחתה מסוכנותה. נאשמת 3 לא ריצתה מעולם עונש מאסר. בשל נסיבותיה של נאשמת 3 ובהמלצת שירות המבחן הוארך מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדה והיא הועמדה במבחן. על אף שהנאשמים עומדים לדין בגין אותה פרשה, שונה חלקה ושונות נסיבותיה של נאשמת 3 באופן שמצדיק גם שוני בענישה שתוטל.
- לקחתי בחשבון את ההסדר אליו הגיעו הצדדים היום לפיו הנאשם יצרף את התיק הנוסף, 32955-10-15 ללא תוספת עונשית.

29. לאור האמור, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים שפורטו לעיל, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים. מתקופת המאסר ינוכו 32 ימי המעצר שריצה הנאשם מיום 23.11.14 ועד ליום 24.12.14.

יתרת המאסר תרוצה בעבודות שירות במועצה דתית קרית מלאכי ברחוב הגליל 6 קרית מלאכי. תחילת מאסר 30.10.17

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 30.10.17 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום

עמוד 8

להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים וכן כל עבירה כלפי שוטרים.

ג. פיצוי בסך 1000 ₪ למתלונן, ר.ק., ע"ת 1 בתיק 54515-11-14. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.2.18.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ב תשרי תשע"ח, 02/10/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הוקלדעלידידניאלזון